

นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อมรรักษ์ สวนชูผล¹*ปิยะ กล้าประเสริฐ² กันศิริ ปฎิมา³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. พัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3. เปรียบเทียบความรู้เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการเรียนจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเอง และ 4. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือขั้นตอน 1. การศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการใช้แบบสอบถามที่มีค่าความสอดคล้องที่ 0.92 และมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.96 ไปสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 350 คน ซึ่งมาจากคณะ/วิทยาลัยละ 50 คน ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงและแบบกอนทิมะ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขั้นตอน 2. การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีค่าความสอดคล้องที่ 0.97 จากนั้นจึงนำไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 อย่างเป็นระบบขั้นตอนที่ 3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังเรียนใช้คู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองด้วยการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่มีค่าความสอดคล้องที่ 0.96 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.87 ไปทดสอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 30คนโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-testและขั้นตอนที่ 4. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการใช้แบบสอบถามที่มีค่าความสอดคล้องที่ 0.96 และมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.97ไปสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 30คนโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำสำคัญ : นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

¹อาจารย์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

²อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

³อาจารย์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail :ohm_science@hotmail.com

THE INNOVATIVE OF INSTRUCTIONAL MANAGEMENT BY SELF-DIRECTED LEARNING FOR ENTRY INTO ASEAN COMMUNITY

Amonluk Shouchupol¹*Piya Krapaseach²Patima kansiri³

Abstract

The purposes of the research were 1 to study of learning needs and learning styles about development of instructional management by self-directed learning for entry into Asean Community, 2 to develop a manual of instructional management by self-directed learning about entry into Asean Community, 3 to compare learning achievement about entry into Asean Community after study manual of instructional management by self-directed learning between pre-test and post-test, and 4 to study satisfaction on manual of instructional management by self-directed learning about entry into Asean Community. This research was classified into 4 steps ; Step 1; study of learning needs and learning styles about development of instructional management by self-directed learning for entry into Asean Community by questionnaires with the item objective congruence was 0.92 and reliability was 0.96 inquire with 350 students of Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage were collected from 50 faculty/colleges by purposive sampling and snowball sampling then analyzed by mean and standard deviation. Step 2; develop a manual of instructional management by self-directed learning about entry into Asean Community by develop a manual of instructional management by self-directed learning about entry into Asean Community with the item objective congruence was 0.97 for efficiency equal to 80/80. Step 3; compare learning achievement about entry into Asean Community after study manual of instructional management by self-directed learning between pre-test and post-test with the item objective congruence was 0.96 ,difficulty index was between 0.20 – 0.80 ,discriminant Index since 0.20 and reliability 0.87 test with 30 students of Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage were collected by purposive sampling then analyzed by mean ,standard deviation and t-test. Step 4; study satisfaction

¹Lecturer of Bachelor in Business Administration ,College of Innovative Management ,Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

²Lecturer of Bachelor in Public Administration ,Faculty of Humanities and Social Science, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

³Lecturer of Bachelor in Business Administration ,College of Innovative Management ,Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

*Corresponding author, email:ohm_science@hotmail.com

on manual of instructional management by self-directed learning about entry into Asean Community by questionnaires with the item objective congruence was 0.96 and reliability was 0.97. Inquire with 30 students of Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage were collected by purposive sampling then analyzed by mean and standard deviation.

Keywords : Innovative of Instructional Management ,Self-Directed Learning ,Entry into Asean Community

บทนำ

ตั้งแต่ปี 2558 ประเทศกลุ่มอาเซียนได้มีการรวมกลุ่มเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมหนึ่งเดียวกัน ภายใต้คำขวัญ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม” โดยมุ่งหวังที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยน และความร่วมมือในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่ง ชินวรณ บุญเกียรติ (อ้างถึงใน สมใจ กงเทิม, 2556) ได้อธิบายไว้ว่าประเทศไทยเป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง ภายใต้ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์เดียว เอกลักษณ์เดียว และประชาคมเดียว เพื่อความเจริญมั่นคงของประชากร ทรัพยากรและเศรษฐกิจภายใต้การก่อตั้งนี้จะต้องยึดหลักสำคัญ คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน การศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน การเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยนั้น ต้องมีจุดมุ่งหมายคือ 1 การสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) ซึ่งมีการเตรียมความพร้อมในด้านกรอบความคิด คือ แผนการศึกษาแห่งชาติ ที่จะมุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน พัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการศึกษา โดยให้มีการร่วมมือกันใน 3 ด้าน คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและการจัดการศึกษา 2 การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจกันของประเทศในประชาคม

จากการวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พอสรุปได้ว่าการจะพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในยุคของโลกาภิวัตน์และการรวมตัวกันของกลุ่มประชาคมอาเซียนนั้นจำเป็นต้องพัฒนาคานาสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน การสร้างค่านิยมให้คนไทยภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยและยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในบริบทของประชาคมอาเซียนเพื่อให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมรวมถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยเน้นกระบวนการเรียนการสอนทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย บนพื้นฐานของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดในปัจจุบันและอนาคต

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยนั้นนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นพลังมันสมองของชาติที่จะช่วยกันคิดแก้ไขปัญหาวิกฤตต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสภาพการณ์ปัจจุบัน ซึ่งปัญหาวิกฤตหลายประการที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ ทั้งการแข่งขันในเวทีเศรษฐกิจโลก รวมถึงภาวะวิกฤตที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาโดยตรงและทางอ้อม สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจที่ต้องช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องสร้างคนให้มีปัญญา มีความคิด ความรู้ ทักษะ เป็นบุคคลที่ทั้งเรียนรู้ตลอดเวลา สามารถปรับเปลี่ยนไปตามสังคมการเรียนรู้หรือสังคมวิชาการ มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคู่กับศิลปะ มีความเข้าใจในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมไทย และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งในระดับชุมชน ประเทศ และระดับนานาชาติ (สุธรรม อารีกุล, 2543) ซึ่ง ตรีภูมิจิตวัฒนากร และวีโรจน์ หมั่นเทพ(2558) ที่มีการทำการศึกษารื่องการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี

เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาหนึ่งของรัฐ ในจังหวัดปทุมธานีที่มีการกิจตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547ในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีสำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น ควบคู่กับการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการแข่งขัน มีคุณธรรมจริยธรรม มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้จริง แต่กระบวนการเกี่ยวกับการจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมที่กระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านทักษะความชำนาญ และด้านสังคมอย่างเป็นระบบนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น ผู้สอน วิธีการสอน สื่อ การประเมินผล แหล่งการเรียนรู้ สถานที่ และงบประมาณ โดยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning) โบริช (Borich ,1992) ได้อธิบายไว้ว่า วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้นสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีเหตุผล สามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์เนื้อหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเพิ่มทักษะความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง ความสามารถในการจัดการ และวางเป้าหมายทางการเรียนของตนเอง ส่งผลให้เรียนรู้ได้ดีขึ้นและเกิดพฤติกรรมที่สังคมให้การยอมรับ และสอดคล้องกับ ลาริสซี (Larisey ,1994) ที่ได้กล่าวว่าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่า ควรมีการส่งเสริมให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เนื่องจากในปัจจุบันและอนาคตผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น โดย อมรรักษ์ สวนชุมพล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$,S.D. = 0.86) และเพศคณะที่ศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) และเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อสัปดาห์ของนักศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีการเน้นให้นักศึกษาได้มีรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและสามารถจะประเมินความพร้อมในการเรียนของตนเองอย่างเป็นระบบ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งโดย อิศารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ที่ได้ทำการศึกษางานวิจัย เรื่อง ประชาคมอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ได้อธิบายผลการวิจัยพบว่าประเทศไทยควรมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เร่งเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ยังไม่เคยมีการทำการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้เป็นระบบมาก่อนด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในบริบทของประชาคมอาเซียนตามแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่อย่างเหมาะสม โดยมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของประชาคมอาเซียนของผู้เรียนด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การปรับตัวในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนหรือผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการเรียนจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเอง
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 2,458 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2557) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) ควบคู่กัน จำนวน 391 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 350 คน ซึ่งมาจากคณะ/วิทยาลัยละ 50 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) ควบคู่กันสำหรับการศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกลุ่มที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมในการหาประสิทธิภาพคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อหาประสิทธิภาพของคู่มือ ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 3 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมในการหาประสิทธิภาพคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งจะคละกั้นระหว่างผู้เรียนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำเพื่อหาประสิทธิภาพของคู่มือ ครั้งที่ 2 และกลุ่มที่ 4 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 30คนโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง(Purposive sampling)จากผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมในการหาประสิทธิภาพคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อหาประสิทธิภาพของคู่มือ ครั้งที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีด้วยกัน 4 ชิ้น คือ 1. แบบสอบถามความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. คู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความต้องการการเรียนรู้เกี่ยวกับการ

พัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.72) ยกเว้น ด้านความต้องการสื่อที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D.= 0.71) และด้านความต้องการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตัวเองในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$, S.D.= 0.75) ส่วนลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.71) ยกเว้น ด้านความสามารถบังคับตนเองให้กระทำในสิ่งที่สมควรได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D.= 0.69) และด้านความรู้สึกว่าตนยังมีความรู้จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มขึ้นอีกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D.= 0.85)

2. ผลการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า

2.1 ผลการทดลองแบบ 1:1 กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คน พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E_1) 6.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.96 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_2) 7.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.64 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $69.96/74.64$ ซึ่งประสิทธิภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขด้วยการปรับเนื้อหาในชุดการเรียนให้มีความกระชับแต่ยังคงเนื้อหาสาระสำคัญไว้ รวมถึงการปรับภาษาเขียนให้ผู้เรียนอ่านแล้วเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นและตรวจสอบแก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิดหรือตกหล่นแล้วจึงนำชุดการเรียนรู้อีกชุดหนึ่งมาทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มเล็กเพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็กกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E_1) 7.04 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_2) 7.88 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.82 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $77.70/78.82$ ซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการทดลองมาปรับปรุงด้วยการปรับเนื้อหาในหน่วยการเรียนดังกล่าวให้มีความกระชับขึ้น จากนั้นจึงนำชุดการเรียนรู้อีกชุดหนึ่งมาทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่เพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

2.3 ผลการทดลองกลุ่มใหญ่กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E_1) 7.51 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.08 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_2) 8.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.60 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.08/84.60$ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และถือว่าชุดการเรียนที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้จริง

3. ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการเรียนจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเอง พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x} = 23.30$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x} = 36.03$) ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดการเรียนรู้อีกชุดหนึ่งมาทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่เพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D = 0.63) ซึ่งสามารถแบ่งออกไปเป็น 5 ด้าน คือ 1 ด้านจุดประสงค์ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D = 0.60) 2 ด้านเนื้อหาผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D = 0.65) 3 ด้านสื่อ

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D = 0.58) 4 ด้านการวัดประเมินผลผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D = 0.70) และ 5 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่อง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, S.D = 0.67)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความต้องการการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.72) ส่วนลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.71) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยมีผลต่อการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งภาครัฐได้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลทั่วไปในการเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่คนในประเทศ แต่หากเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน ข้อตกลงร่วมกันที่ของอาเซียน และการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียนที่เป็นรูปธรรมชัดเจนยังคงเป็นประเด็นที่คนส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจุบันสังคมโลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคสังคมแบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based economy) ที่มีมุ่งเน้นการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นฐานที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centered) โดยมีการใช้กิจกรรมนำการจัดการจัดการเรียนการสอน เช่น การเรียนการสอนเชิงผลิตภาพ (Productivity-based Instructional Model) การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การพัฒนาจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน การพัฒนาความร่วมมือด้านสหกิจศึกษาร่วมกับองค์กรภาครัฐและเอกชน จึงส่งผลให้นักศึกษามีความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังผลการวิจัยดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประชาคมอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย พบว่า วัตถุประสงค์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นเป็นไปตาม AEC Blueprint จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ โดยสรุปดังนี้ 1 การตลาดและการผลิตร่วม โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี 2 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3 พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค 4 การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมดังนี้ 1 ควรมีการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมไทยเพื่อใช้ประกอบการปรับตัวของภาคการผลิต 2 การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เร่งเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง 3 การเจรจาเพื่อทำความตกลงการค้าระหว่างประเทศ ควรให้ภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทางเจรจามากขึ้น 4 ภาครัฐควรเร่งออกมาตรการหรือแผนรองรับผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลทางลบอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ สีลวานิช (2554) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างสามารถตอบคำถามเกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัย ตรีภูฏอล จิตวัฒนการ และวิโรจน์ หมั่นเทพ (2558) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรักษ์ สนวนผล (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์พบว่า คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{x} = 3.67, S.D. = 0.86$)

2. ผลการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.08/84.60 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และถือว่าสามารถนำไปใช้จริงได้ต่อไปทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำและปรับปรุงชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่พัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เช่น การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคู่มือการจัดการเรียนการสอน นวัตกรรม การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประชาคมอาเซียน และความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การขอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องรวมถึงการหาประสิทธิภาพด้วยการทดลองแบบ 1:1 แบบกลุ่มเล็กและแบบกลุ่มใหญ่เพื่อนำข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขตามหลักวิชาการอย่างเป็นระบบ ซึ่ง ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีการหาประสิทธิภาพของบทเรียนหรือชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไว้ 3 ประการ คือ 1) เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ ของชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะที่จะลงทุนผลิตเป็นจำนวนมาก 2) ช่วยทำให้ผู้ที่นำชุดการเรียนรู้ไปใช้เกิดความมั่นใจว่าชุดการเรียนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง และ 3) ช่วยให้ผู้ผลิตมีความมั่นใจว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดการเรียนเหมาะสมต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน เวลา และงบประมาณในการเตรียมต้นแบบ

3. ผลการเปรียบเทียบความรู้เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการเรียนจากคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเอง พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เรื่อง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่พัฒนาขึ้นมีการเน้นกระบวนการให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ ดำเนินการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ มีการกระทำซ้ำในเรื่องของการแสวงหาความรู้และทบทวนเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง โบริช (Borich ,1992) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้ว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีเหตุผลสามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์เนื้อหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการเพิ่มทักษะความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง ความสามารถในการจัดการ และวางเป้าหมายทางการเรียนของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนได้ตั้งขึ้นและเกิดเป็นพฤติกรรมที่สังคมให้การยอมรับและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไบรอัน และ สมิท (Bryan; & Smith

,1975) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัย เซาแคโรไลนา พบว่า ผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ร้อยละ 60 มีผลการเรียน ที่สูงขึ้น ร้อยละ 96 มีความพึงพอใจ ในการเรียนเพิ่มขึ้น และร้อยละ 74 ชอบที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนมากกว่าการเรียนแบบปกติ รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนิไอเยจู (Eniאיyeju,1983) ที่ได้ทำ การศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลของการสอนโดยครูสาคิตกับการสอนโดยศึกษาเอกสาร และทักษะในการแก้ปัญหาในวิชาเคมีระดับวิทยาลัย พบว่า การสอนโดยศึกษาดูชุดการเรียนด้วยตนเองส่งผลต่อ มโนคติ และทักษะในการแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนส่วนมากชอบชุดการเรียนด้วยตนเองมากกว่าการสอนโดยครูสาคิต

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเองเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคู่มือการจัดการเรียนการสอนด้วยการนำตนเอง เรื่อง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$,S.D = 0.63) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่พัฒนาขึ้นมีการสอบถามความต้องการและลักษณะการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับเป็นข้อมูลสำคัญในการสร้างชุดการเรียน มีการเน้นกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบศักยภาพในการเรียนรู้ของตนด้วยตนเอง มีการทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยหลีกเลี่ยงบรรยากาศของการข่มขู่บังคับหรือการถูกเปลี่ยนแปลงความเป็นตัวของตัวเองของผู้เรียนจึงทำให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนที่เป็นวัยผู้ใหญ่ ซึ่ง โนลส์ (Knowles,1978) ได้ทำการศึกษาและสรุปพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ได้อธิบายว่า ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่า การเรียนรู้นั้นตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมาและจะเกิดความพึงพอใจตามมา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไบรแอน และ สมิท (Bryan; &Smith ,1975)ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัย เซาแคโรไลนา ในวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์พบว่า ผู้เรียน ร้อยละ 96 มีความพึงพอใจในการเรียนเพิ่มขึ้นและร้อยละ 74 ชอบที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนมากกว่าการเรียนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ควรมีการเพิ่มกระบวนการส่งเสริมแรงจูงใจและกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนด้วยการประยุกต์เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เช่น การใช้แบบสัญญาการเรียนรู้(Learning Contracts) โดยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนระบุกระบวนการเรียนรู้ของตนเองไว้เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งจะมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเป้าหมายที่ระบุไว้ในสัญญาการเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนแบบร่วมมือกันประเมิน (Collaborative Assessment) หรือการสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหรือการจัดแหล่งการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาเป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. ควรมีการสำรวจและพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในประเด็นอื่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีความสนใจและต้องการเรียนรู้
3. ควรมีการศึกษากระบวนการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นรายบุคคลเมื่ออยู่ในบรรยากาศการเรียนการสอนปกติโดยเริ่มตั้งแต่แรกเข้าจนสำเร็จการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ ,รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. สุภารัตน์พิชา ปิยะธรรมวรากุล ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีส่วนร่วมกับงานวิจัยชิ้นนี้ทุกท่านที่มีส่วนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยดี

สุดท้ายขอขอบคุณทุนสนับสนุนงานวิจัย(ทุน วช.) จากสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ปีงบประมาณ 2558 ที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีมาไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ตระกูล จิตวัฒนากกร และวีโรจน์ หมั่นเทพ. (2558). การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ .5(3). กันยายน – ธันวาคม.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ.(2553). ประชาคมอาเซียน:ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสารมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติวิชาการ.14(27). 1-2
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557).สารสนเทศ ปีการศึกษา 2557.7 พฤษภาคม 2559 ,จาก http://www.vru.ac.th/Link_infor/information57.pdf
- สมใจ กงเต็ม. (2556). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- สุธรรม อารีกุล. (2543). รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- อมรรักษ์ สวนชูผล. (2558) . คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. 9(2). พฤษภาคม-สิงหาคม
- อรวรรณ สีลานิช.(2554). ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียน.สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Borich, D. (1992). Effective Teaching Methods. 2nd ed. New York: Macmilland Publishing Company.
- Bryan, J.M. & Smith, Jay C. (1975). A Self Paced Art History Learning Center at the University at South Carolina. Audiovisual Instruction. 20(9). November.
- Eniayeju, Paul A. (1983) . The Comparative Effects of Teacher-Denomstration and Self-Paced Instruction of Concept Acquisition and Problem-Solving Skills of College Level Chemistry Student. Journal of Research in Science Teaching. New York: John Wiley & Sons. Edited by James A. Shymansky. 20(8): 795-801. November.

Knowles, Malcolm S. (1978). *The Adult Learner : A Neglected species*. 2 nd ed.: Houston Gulf Publishing Company.

Larisey, Marian M. (1994). Student Self- Assessment : A Tool for Learning. *Adult Learning*. 5(6): 9-10. July-August.